แจ่มใส Jamsai

เพราะอยากหนีการดูตัว เธอเลยโม้แม่ไปว่ามีแฟนแล้ว
แต่แบบนี้มันขุดหลุมฝังตัวเองชัดๆ งานเข้าจนได้สินะเนี่ย!

Sweet Plus!
ขออภัย! มือใหม่... หัดรัก

พองโก้ เขียน

MATH

Jamsai Love Series

Sweet Plus! ขออภัย! มือใหม่... หัดรัก

พองโก้ เขียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-0631-3

ภาพประกอบ เพียงพิชญ์ ศาสตร์ศศิ (vic)
ภาพการ์ตูนท้ายเล่ม รัดเกล้า จิรสุขประเสริฐ (SUKI)

จัดพิมพ์โดย

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด
285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี
เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700
โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4848
อีเมล editor@jamsai.com
เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บุ๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด
108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จงถนอม
ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130
โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3
เว็บไซต์ www.naiin.com

ทักทาย

ไฮ้~ คอนนิชิวะ ^O^ มยองนังขอทักทายเป็นภาษาญี่ปุ่นเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศหน่อยนะคะ เพราะนิยายที่นำมาเสนอวันนี้มันเกิดขึ้นในโรงเรียนญี่ปุ่นที่มีแต่หนุ่มหล่อสาวสวยมาเดินกันให้วุ่นไปหมด ฮิฮะ >_< ใช่แล้วค่ะ มยองนังกำลังพูดถึง 'Sweet Plus! ขออภัย! มือใหม่... หัดรัก' ที่พองโก้ส่งมาปรนเปรอเพื่อนๆ นั่นเอง

เรื่องก็มีอยู่ว่า 'อาคิงาว่า ยูซึรุ' เป็นสาวที่เท่มากๆ จนมีแต่ผู้หญิงด้วยกันเองมารุมรัก แม่เธอเลยเห็นว่าท่าจะไม่ดีแล้วล่ะ จับไปดูตัวเพื่อให้เจอกับผู้ชายดีๆ สักคนดีกว่า =O= แต่... มีเหรอที่สาวเฮ้วอย่างยูซึรุจะยอม เธอเลยกุเรื่องขึ้นมาว่ามีแฟนแล้ว และนั่นก็เป็นผลให้ยูซึรุต้องย้ายไปอยู่กับพี่ชายซึ่งเป็นหนึ่งในบรรดา Prince ของโรงเรียน แถมยังต้องบากหน้าไปขอร้องให้ 'ซาโอโตเมะ อิกกิ' Prince อันดับ 1 มาเล่นละครเป็นแฟนเธอเพื่อตบตาแม่อีกด้วย ไม่งั้นสาวน้อยคนนี้ต้องถูกคลุมถุงชนแน่น้อน~

เพื่อนๆ ลองเดาดูละกันนะคะว่า Cool Prince อิกกิของเราจะยอมใจอ่อนช่วยเหลือยูซึรุหรือเปล่า ว่าแล้วมยองนังขอตัวไปแอบดูความคืบหน้าที่ Sweet Plus Mansion ก่อนดีกว่า ครุคริ :D

ด้วยไมตรีจิต
สาวน้อยมยองนัง
สำนักพิมพ์แจ่มใส

รู้จัก นักเขียน

กราบสวัสดีทุกๆ คน >O< มาเจอกันอีกแล้ว เย่! แล้วคราวนี้พองโก้ก็มาพร้อมกับเซ็ตใหม่เอี่ยมอ่องแนว School Life ซึ่งเป็นแนวที่ชอบเขียนมากมาย (เค้าชอบเขียนใสๆ อ่ะ -.-) สำหรับเซ็ตนี้มีชื่อว่าเซ็ต Sweet Plus! นะจ๊ะ แค่ชื่อก็หวานไปถึงขั้วหัวใจแล้วใช่ม้า >///< แต่รับรองได้ว่า 'ซาโอโตเมะ อิกกิ' คุณพระเอกของเรื่องหวานกว่านั้นอีก แต่จะหวานขนาดไหน พองโก้ว่าลองไปพิสูจน์กันเลยดีกว่า

PS.1 ระวังมดขึ้น อิๆ ❤

PS.2 เตรียมน้ำแข็งประคบตาไว้ให้ดี เพราะนางเอกของเรื่องน่าอิจฉามาก!

Contact Me

Twitter : @Ponggosama

Instagram on iPhone : @PGsama

Facebook : http://www.facebook.com/pages/Ponggo-Jamsai/146407928749247 หรือ Search ว่า Ponggo Jamsai ก็ได้จ้ะ ❤

พองโก้

แนะนำตัวละครเด่น

ซาโอโตเมะ อิภกิ (Cool Prince)

Prince อันดับหนึ่ง
ของโรงเรียนมัธยมปลาย
อากาบาระ ชายหนุ่มผู้ตรงคอนเซ็ปต์
หล่อ เริด เชิด หยิ่ง เพอร์เฟ็กต์
ไปซะทุกประการ! แทบจะไม่เคยยิ้มเลย
ในชีวิต แต่ก็ไม่ใช่คนเงียบขรึม
(งงล่ะสิ หึๆ)

อาคิงาว่า ยูซึรุ (Akigawa Yuzuru)

นักเบสบอลหญิงเพียงคนเดียว
ของโรงเรียนมัธยมปลายอากาบาระ
หญิงสาวผู้เนื้อหอมในหมู่สาวๆ ด้วยกัน
ไม่เคยมีความสุขใดๆ กับเพศตรงข้าม
แต่ “หมอนั่น” มันเกินต้านทานจริงๆ!

8

บทนำ

เมื่อประมาณหนึ่งปีก่อน

"สายลับคุงรายงานมาว่าวันนี้มีผู้หญิงมาสารภาพรักกับแกสามคน"

พึ่บ!

แม่โยนรูปถ่ายจำนวนหนึ่งลงบนโต๊ะ ซึ่งทั้งหมดนั่นก็คือรูปฉันที่กำลังถูกนักเรียนหญิงสามคนรุมสารภาพรักนั่นเอง

"นี่คือหลักฐานทั้งหมดที่ฉันหามาได้"

"แม่! O_O แม่ให้คนมาสะกดรอยตามหนูเหรอ!"

"เออ"

"ทำแบบเน้~ ทามม้ายยยยยย~!"

ให้คนตามสตอล์กกิ้งลูกตัวเองเนี่ยนะ =()=;;; ช่วยบอกทีว่าแม่ฉันไม่ได้เป็นโรคจิต!

"จนกว่าแกจะเลิกทำตัวเป็นเกย์เป็นเลสแบบนี้สักทีไง"

"แต่หนูเป็นผู้หญิงแท้ๆ นะ!"

"จะพูดงั้นก็ทำตัวให้เหมือนซะก่อนสิยะ!"

"ก็ทำแล้วนี่ไง ☹!"

"ก็ได้ งั้นจงฟังที่ฉันกำลังจะพูดดังต่อไปนี้ให้ดี..."

"-_-?!" <<< สังหรณ์ใจอย่างร้ายกาจ

"แกต้องสวมเดรสสีชมพูเข้มที่ฉันซื้อให้เมื่อตอนวันเกิดแล้วไปงานเลี้ยงกับฉันคืนนี้!!"

"...TOT ขอประทานอภัยอย่างยิ่งค่ะท่านแม่ ข้าทำไม่ได้จริงๆ"

ห้าเดือนหลังจากนั้น

"ม่ายยย~ แม่จะมาบังคับให้หนูไปดูตัวเนี่ยนะ นรกเหอะ"

"มันถึงเวลาแล้วที่แกจะทำตัวให้เป็นกุลสตรีเหมือนอย่างลูกคนอื่นเขาสักที!"

"ก็เป็นอยู่นี่ไงเล่า -()- แม่เห็นส่วนล่างหนูมีอนาคอนด้าเหมือนพวกผู้ชายงั้นเรอะ"

เปรี้ยง!

ฝ่ามืออรหันต์ฟาดลงมากลางกบาลฉันทันที!

"ผู้หญิงประเทศไหนเขาพูดเรื่องแบบนี้ออกมาได้อย่างหน้าตาเฉยกันหา!!!"

สามเดือนหลังจากนั้น

"ดูตัวอีกแล้ว?! ต่อให้ดูเป็นร้อยรอบก็เท่านั้นแหละ หนูไม่เคยสนใจเรื่องพรรค์นี้อยู่แล้ว และหนูก็ไม่ได้ชอบผู้หญิงด้วยกันอย่างที่แม่เข้าใจด้วย!"

"แล้วฉันจะเชื่อได้ยังไงว่าแกไม่ได้ชอบผู้หญิงด้วยกันจริงๆ! มีแต่ผู้หญิงมาสารภาพรักไม่เว้นแต่ละวันแบบนี้ แถมแฟนเฟินก็ไม่มีสักคน!"

"ก็มันจริงนี่นา -_-+ หนูก็แค่ไม่ชอบแต่งตัว ไม่ชอบสระผม ชอบเล่นเกมแอ็กชั่นเลือดสาดกระจาย เป็นแฟนพันธุ์แท้แมนยูฯ อยู่ชมรมเบสบอลและชอบเล่นเบสบอลเป็นชีวิตจิตใจ มีแต่เพื่อนผู้ชาย ส่วนเรื่องแฟนเฟินอะไรนั่นก็ไม่เห็นจะเกี่ยวกันเลย แม่จะมาตัดสินว่าหนูชอบผู้หญิงเพราะเรื่องแค่นี้ไม่ได้หรอกนะ!"

"แต่ไอ้ที่แกสำรอกมาทั้งหมดน่ะ...มันกิจกรรมของเด็กผู้ชายหมดเลย

ไม่ใช่รึง้ายยยยยย!!!"

หลังจากนั้นอีกหนึ่งเดือน

"ฉันจะพาแกไป..."

"ไม่ไป! ไม่มีการไปไหนทั้งสิ้น! หนูตัดสินใจแล้วว่าจะย้ายไปอยู่กับพี่โซที่ Sweet Plus Mansion!!!"

"ใครเป็นคนอนุมัติการตัดสินใจของแกมิทราบ!!!"

"ตะ...แต่ว่า..."

"อะไร"

แม่กอดอกมองหน้าฉันอย่างเอาเรื่อง ขณะที่ฉันกลอกตาครุ่นคิดก่อนจะกลั้นใจพูดออกไป!

"แต่หนูมี 'แฟน' อยู่ที่สวีตพลัสแมนชั่นด้วยนะ!!"

"O_O"

"จริงๆ (_ _)"

"กะ...แกว่าไงนะ!"

"หนู-มี-แฟน-อยู่-ที่-สวีต-พลัส-แมน-ชั่น" มาตรการแหลสดแหลเปื่อย แหลไฟไหม้ *-_-*

และนั่นก็ทำให้แม่แทบหงายท้องเลยทีเดียว! แม่คว้าต้นแขนทั้งสองข้างของฉันพลางเขย่าไปมาอย่างรุนแรงจนลูกตาฉันแทบจะทะลักออกมาจากเบ้าอยู่แล้ว!

"ถามจริง?! แกไม่ได้โกหกแน่นะ! ไอ้ที่ที่มีแต่คนหล่อๆ นั่นน่ะเรอะ!"

"กะ...ก็จริงน่ะสิ!"

"ว้ายยย~~"

"เชอะ ก็หนูเคยบอกแม่ไปแล้วไม่รู้ตั้งกี่รอบว่าชอบผู้ชาย"

"ใครจ๊ะลูกสาวของหม่ามี้ *O* ใครคือหนุ่มผู้โชคดีคนนั้น"

"=()=~!" ฉันถึงกับอ้าปากค้างเมื่อรู้สึกว่าตัวเองงานเข้าซะแล้ว!

ฉันลืมไปได้ยังไงกันเนี่ยว่าสวีตพลัสแมนชั่นที่แม่ฉันเป็นเจ้าของมันไม่เหมือนกับแมนชั่นทั่วๆ ไป เนื่องจากที่นั่นมีอยู่แค่แปดห้องนอน ห้องน้ำ

ใช้รวมกัน เพียงแต่แยกชายหญิง ห้องนั่งเล่นรวม ห้องกินข้าวกับห้องครัวก็รวม สรุปคือมีแยกแค่ห้องนอนเท่านั้นก็เลยดูเหมือนเป็นบ้านหลังใหญ่มากกว่า และคนที่พักอาศัยอยู่ที่นั่นก็มีแค่หกคนเท่านั้น ซึ่งทุกคนล้วนแต่เป็นลูกชายของเพื่อนแม่ฉันทั้งสิ้น =_=!! แต่คนที่ฉันรู้จักมีเพียงแค่คนเดียวคือ 'อาคิงาว่า โซยะ' หรือที่ฉันเรียกจนติดปากว่า 'พี่โซ' พี่ชายแท้ๆ ของฉันนั่นเอง!

ไอ้ครั้นจะบอกแม่ว่าเป็นแฟนกับพี่ชายตัวเองมันก็คงจะอุบาทว์ไปหน่อยล่ะมั้ง TOT!!

เดิมทีสวีตพลัสแมนชั่นเป็นบ้านอีกหลังของ 'ตระกูลอาคิงาว่า' ครอบครัวของฉัน แต่หลังจากพี่โซสอบเข้าโรงเรียนมัธยมปลายอากาบาระได้ก็เลยตัดสินใจย้ายเข้าไปอยู่ที่นั่น แม่กลัวว่าพี่แกจะเหงาก็เลยเริ่มเปิดให้เช่าห้องเฉพาะคนรู้จักนั่นเอง

"หรือว่า... >///<~ แฟนแกคือ 'ซาโอโตเมะ อิกกิคุง' คุณชายประจำตระกูลซาโอโตเมะผู้แสนเลิศเลอเพอร์เฟ็กต์คนนั้นใช่ม้ายยยยยย~!!"

ซาโอโตเมะ อิกกิ...

ใครอ่ะ -_-^ ชื่อคุ้นๆ หูอยู่นะ เหมือนเคยได้ยินที่ไหนมาก่อน

แต่ก็เอาเถอะ จะเป็นใครฉันก็ไม่สนแล้วล่ะ ไหนๆ ก็มาถึงขั้นนี้แล้ว!

"ซะ...ใช่ๆๆ คนนั้นแหละแม่!" ฉันตอบออกไปส่งๆ เพราะรู้สึกว่าท่านแม่บังเกิดเกล้าจะเป็นปลื้มหมอนี่ซะเหลือเกิน

"เริดค่ะ! งั้นเราไปเก็บของย้ายเข้าแมนชั่นกันเถอะลูกหญิงของคุณหม่ามี้~ ❤"

Fu*k yea!!! ☺

และเมื่อวานนี้สดๆ ร้อนๆ...

♫~

เสียงเรียกเข้าดังขึ้นขณะที่ฉันกำลังนั่งเมามันกับการเล่นเกมผ่านเครื่องเล่น PS Vita ที่เพิ่งจะถอยมาใหม่สดๆ ร้อนๆ เมื่อไม่กี่วันก่อน และคนที่โทรมาขัดจังหวะก็คือท่านแม่ผู้เป็นที่รักของฉันนั่นเอง =_=;;;

พอเห็นเบอร์นี้โชว์ที่หน้าจอทีไรแล้วมันอดสังหรณ์ใจไม่ได้ทุกทีสิน่า!

ฉันมาอยู่ที่สวีตพลัสแมนชั่นได้หนึ่งเดือนเต็มแล้ว โดยโกหกแม่ไปว่ากำลังคบอยู่กับหนึ่งในเพื่อนสนิทของพี่ชายที่มีอยู่ด้วยกันทั้งหมดห้าคน (รวมพี่โซด้วยก็เป็นหก) ซึ่งทุกคนล้วนแต่เป็น 'หนุ่มฮอต' หรือที่โรงเรียนมัธยมปลายอากาบาระที่ฉันเรียนอยู่เรียกว่าพวก 'Princes' นั่นเอง!

เหล่า Princes ก็ได้แก่...

- อาราตะ โย *Fresh Prince*
- โทโด ซาซาเมะ *Gentle Prince*
- มิคามิ ฮิโรโตะ *Romantic Prince*
- ทาจิบานะ จิโตเสะ *Friendly Prince*
- อาคิงาว่า โซยะ *Fiery Prince*
- ซาโอโตเมะ อิกกิ *Cool Prince*

และเนื่องจากว่า 'ซาโอโตเมะ อิกกิ' เป็นคนดังประจำโรงเรียนมัธยมปลายอากาบาระที่ฉันกำลังเรียนอยู่ก็เลยทำให้ฉันรู้สึกคุ้นๆ กับชื่อของเขานั่นเอง แต่ว่านั่นก็ยังไม่สำคัญเท่ากับที่ 'เขา' เป็นเพียง 'หนึ่งเดียว' ในสวีตพลัสแมนชั่นที่ฉันไม่อยากเฉียดกายเข้าไปใกล้มากที่สุด!

ฉันไม่มีปัญหาอะไรกับคนอื่นๆ เลยนะ ทุกคนล้วนแต่เป็นเพื่อนร่วมโลกที่ดีมาก

แต่สำหรับอีตาคนนี้...

ให้ตาย! แค่คิดว่าฉันใช้ชื่อเขาในการอ้างกับแม่ก็อยากจะดึงลิ้นออกมาผูกคอตัวเองให้ตายไปข้างให้มันรู้แล้วรู้รอดไปเลย! TOT

"ฮัลโหล..."

ฉันกรอกเสียงลงไปในโทรศัพท์เบาๆ อย่างกล้าๆ กลัวๆ (_ _*)

(อาทิตย์หน้าฉันจะไปเยี่ยมแก)

"!!!" เครื่องเกมที่ฉันถือไว้แทบหลุดมือเลยทีเดียว! =()=;; "มะ...เมื่อกี้แม่ว่าไงนะ!"

(อาทิตย์หน้าฉันจะไปเยี่ยมแกที่แมนชั่น)

"หาาา!"

(ทำเสียงตกใจทำไม ฉันจะไปดินเนอร์กับว่าที่ลูกเขยสุดหล่อบ้างไม่ได้รึไง)

"กะ...ก็...ก็ไหนแม่บอกว่าจะให้หนูชวนซาโอโตเมะไปที่บ้านเองไงล่ะ!"

(ขืนรอแกมีหวังรากฉันงอกทะลุไปถึงแกนโลกก่อนน่ะสิ!)

"แต่..."

(หวังว่าแกคงจะรู้ดีนะยูซึรุ...ถ้าหากมีเรื่องอะไรผิดพลาดแม้แต่นิดเดียวล่ะก็... หึๆๆ)

โฮกกกกกกกกก (ในใจ) ไอ้เสียงหัวเราะในลำคออันแสนน่าสยดสยองราวกับแม่มดนั่นทำให้ฉันรู้ว่าแม่ไม่ได้พูดเล่นเลยแม้แต่นิดเดียว!

(นอกจากแกจะต้องหมั้นกับผู้ชายที่ฉันเลือกให้แล้ว คนอื่นๆ ในสวีตพลัสแมนชั่นก็ยังต้องพลอยเดือดร้อนไปด้วย...แล้วทั้งหมดมันก็เป็นเพราะแกคนเดียว!)

"มะ...มะ...แม่จ๋า -O-;; หนูว่ามีอะไรค่อยๆ พูดค่อยๆ จากันดีกว่าน้า ยังไงเราก็เป็นแม่ลูกกัน"

(ฉันจะบอกคุณแม่ของอาราตะ โยคุง ว่าลูกชายคะแนนสอบไม่ถึงครึ่งสักวิชา) ฉันเกือบตาถลนออกมาจากเบ้าเมื่อได้ยินประโยคนี้! (แล้วก็จะรายงานคุณพ่อของมิคามิ ฮิโรโตะคุง ว่าลูกชายพาสาวๆ มานอนเล่นที่แมนชั่นไม่เว้นแต่ละวัน...แถมยังชอบไปวุ่นวายกับภรรยาของชาวบ้านและทำให้ครอบครัวของเขาร้าวฉานอีกด้วย)

"=O=!!!"

มะ...ไม่มีใครน่ากลัวไปกว่าแม่ของฉันอีกแล้ว! ไปสืบมาตั้งแต่เมื่อไหร่ล่ะนั่น!

(ทาจิบานะ จิโตเสะคุง ที่ชอบหนีเที่ยวบ่อยๆ ก็อาจจะถูกเชิญตัวกลับบ้าน ☺ อ้อ! ส่วนโทโด ซาซาเมะคุง กับซาโอโตเมะ อิกกิคุง บางทีอาจจะต้องเก็บของเตรียมย้ายไปอยู่กับครอบครัวที่ต่างประเทศเลยก็ได้ ม้างงง วู้ววว~ สนุกจังเยยย~ ❤)

"เกินไปแล้วนะ! Y-Y"

(ที่จริงหน้าที่รายงานความเป็นอยู่ไปยังครอบครัวของเจ้าพวกนั้น

ก็เป็นหน้าที่ของเจ้าของแมนชั่นอย่างฉันอยู่แล้ว ซึ่งทุกครั้งฉันก็ช่วยแต่งเสริมปรุงรสเพื่อไม่ให้เจ้าพวกนั้นต้องโดนลงทัณฑ์จากพวกพ่อแม่น่ะนะ แต่...ถ้าหากมีอะไรผิดพลาดเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแกกับซาโอโตเมะคุงล่ะก็ ต่อจากนี้ไปฉันจะไม่ทำตัวเป็นตัวแทนแห่งดวงจันทร์คอยปกป้องพวกแกอีกแล้ว เข้าใจ?)

"TOT"

ถ้าหากแม่มายืนอยู่ตรงหน้าฉันตอนนี้ ฉันคงเห็นเขากับหางเดวิลงอกออกมาแล้วเป็นแน่!

ฮีออ ช่วยเตือนสติฉันทีว่าผู้หญิงคนนี้เป็นแม่แท้ๆ ของฉันใช่มั้ย!

(จริงสิ! เกือบลืมเรื่องสำคัญไปซะสนิท ^^ อาคิงาว่า โซยะ ลูกชายสุดหล่อของฉันเองก็เหมือนกันนะ...ถ้าหากมีอะไรผิดพลาด เจ้านั่นเองก็ต้องกลับมาอยู่ที่บ้านและหมั้นกับผู้หญิงที่ฉันเลือกไว้ให้โดยไม่มีข้อโต้แย้งใดๆ ทั้งสิ้น)

"แม่! OoO ทำแบบนั้นไม่ได้นะ!"

(ทำไมจะไม่ได้ พวกแกโตๆ กันหมดแล้ว เลิกทำตัวไร้สาระเหมือนเด็กๆ สักที!)

"!!!"

ฉันช็อกหนักเข้าไปอีก อยู่ๆ ภาพที่ตัวเองกำลังถูกพี่โซจับหักคอก็แวบเข้ามาในหัว TOT/!!

(และฉันจะให้เจ้าคิตตี้กับลูกๆ ย้ายเข้าไปอยู่แทน)

คิตตี้ หมาน้อยของแม่ฉันที่เป็นหมาแท้ๆ แต่ดันชื่อ 'คิตตี้' =_=;; เห็นว่าเมื่ออาทิตย์ก่อนเพิ่งจะคลอดลูกออกมาได้สามตัว

"แม่จะเปลี่ยนแมนชั่นหรูๆ ให้เป็นบ้านหมาเนี่ยนะ!"

(ฉันรวย สนป่ะล่ะ)

"ขี้โกงงงงงง YOY!!!"

(อาดิโอส~)

ตู๊ด ตู๊ด ตู๊ด

แม่ตัดบทสนทนาด้วยการตัดสายโทรศัพท์ทิ้งอย่างไร้เยื่อใย พร้อม

กับวิญญาณเศร้าโศกของฉันที่ถูกพรากออกจากร่างไปเพียงชั่วพริบตา!

...

!!!

TTOTT!!! ม่ายยยยยยยยย!!!

1
อาคิงาว่า ยูซึรุ

กลับเข้าสู่ช่วงเวลาปัจจุบัน ณ Sweet Plus Mansion

@ ห้องนั่งเล่น

(-_-)(-_-)(-_-)(-_-)(-_-)!!

พวกพริ้นซ์ทั้งห้า (ยกเว้นอีตาซาโอโตเมะที่คาดว่าน่าจะหมกตัวอยู่ในห้องของตัวเอง) ยืนหัวติดกันเป็นขนมดังโงะหลังจากที่ฉันเล่าเรื่องทั้งหมดออกไป

(_ _;;;)

ส่วนฉัน...เหงื่อแตกพลั่กๆ ปั้นหน้าป่วยอย่างที่เห็นเนี่ยแหละ และในขณะที่ฉันกำลังพยายามใช้เรดาร์สำรวจคลื่นอารมณ์ของทุกคนอยู่นั้น เหตุการณ์อันแสนจะน่าสะพรึงกลัวก็เกิดขึ้น!

เพล้ง!

โครม!

แควกๆๆ!

คนบ้าทั้งห้าหันไปทำลายล้างเฟอร์นิเจอร์ในห้องนั่งเล่นอย่างดุเดือดเลือดพล่าน จอยเครื่องเกม Xbox 360 ที่อยู่ในมือของอีตาโยผู้ซึ่งมีรอยยิ้มสดใสดุจพระอาทิตย์ยามเช้าตลอดเวลาถูกปาลงพื้นจนแหลกเป็นส่วนๆ ทำเอาฉันอ้าปากหวอเพราะไม่เคยเห็นหมอนี่อารมณ์เสียมาก่อนเลย! TOT คาดว่าตอนนี้อุณหภูมิในตัวของพวกเขาคงเดือดปุดๆ ทะลุร้อยองศาไปแล้วแน่ๆ!

"โกทูดายยยยยย!!!" พี่โซ

"What the...!!" พี่ซาซาเมะ

"โธ่โว้ย! โลกนี้มันบ้าอะไรกันไปหมดวะ!" ฮิโรโตะ

"พังให้พินาศย่อยยับ!!" จิโตเสะ

"ไอ้...$@_+$_)$+(_____#(...@เอ๊ยยยย!" และโย

TTTOTTT!!!

ฉันยืนขาสั่นพั่บๆ มองสภาพห้องที่ค่อยๆ พังทลายลงไปกับตา ผนังห้องรวมไปถึงพื้นและเพดานแทบจะกลายเป็นหลุมเป็นบ่อเพราะพลังเหนือธรรมชาติของพวกพริ้นซ์แห่งโรงเรียนมัธยมปลายอากาบาระ ในหัวฉันคิดออกเพียงคำว่า 'โศกนาฏกรรม' เท่านั้น...

ใครก็ได้! TTxTT ช่วยเอาฉันออกไปจากไอ้พวกนอกกฎหมายพวกนี้ที!

"...แฮก...แฮก..." ฮิโรโตะหยุดการทำลายล้างลงพร้อมกับพ่นเสียงหอบหายใจแสนเซ็กซี่ออกมา

"หมดแรง..." อีตาโยนอนหงายบนโซฟา หน้าตายั่วยวนเต็ม MAX!

"ร้อน...แก้ผ้าดีมั้ย..." จิโตเสะเสยผมสีบลอนด์อ่อนนั่นขึ้นพลางทำปากเจ่อเร้าอารมณ์

"..." ฉันนิ่งเงียบ พูดอะไรไม่ออก

ไม่ใช่ว่าฉันเคลิบเคลิ้มไปกับฟีโรโมนวิชั่นที่พุ่งกระฉูดของไอ้พวกนี้หรอกนะ แต่เป็นเพราะ...

(-_(-_-(-_-)-_-)_-)++ ชิ้งๆๆ

อีตาห้าคนนี้สามัคคีกันหันมามองหน้าฉันเป็นตาเดียวต่างหากกก!!! T()T

"เอาอิสรภาพของพวกฉันคืนมา"

พี่โซทำหน้าเหมือนฆาตกรโรคจิตใส่ฉัน น้ำเสียงเหี้ยมโหดนั่นเป็นสัญญาณเตือนภัยล่วงหน้าว่าภาพที่ฉันโดนพี่ชายตัวเองหักคอตายในจินตนาการกำลังจะเป็นความจริงในอีกไม่กี่วินาทีข้างหน้า T^T

"ก็ฉันขอโทษไปแล้วไม่ใช่รึไง ถ้านายเป็นฉันแล้วถูกจับไปดูตัวทุกวันๆ นายก็ต้องทำแบบนี้เหมือนกันนั่นแหละ เพราะมันคือเหตุผลเดียวที่จะใช้โน้มน้าวใจแม่ได้ แต่ใครจะไปคิดล่ะว่าเรื่องจะลงเอยแบบนี้!"

"อย่าคิดนะว่าแก้ตัวแบบนี้แล้วจะหายกัน ☹ มันไม่ง่ายงั้นหรอกเว้ย!"

"แล้วจะให้ฉันทำยังไงเล่า! -_-+ ถึงฉันไม่โกหกแม่ว่ากำลังเดตอยู่กับซาโอโตเมะ แต่ยังไงวันนึงข้างหน้านายก็ต้องหมั้นกับผู้หญิงที่แม่เลือกให้อยู่ดีนั่นแหละน่า อิสรภาพของนายมันจบสิ้นไปนานแล้วล่ะโซยะ -O- หลังจากที่ฉันนอนคิดมาทั้งคืน...ฉันว่าเราน่าจะยอมหมั้นให้แม่ไปสักหน่อยก็ดีเหมือนกันนะ แล้วค่อยมาถอนหมั้นเอาทีหลังก็ยังไม่สายนี่นา"

"หม่าม้าแกดิ! ไปลงนรกซะไปไอ้น้องเวรยกกำลังสอง!"

ว่าจบพี่โซก็เอารีโมตโทรทัศน์ไล่แพ่นกบาลฉันอย่างเอาเป็นเอาตาย ขณะที่พวกพริ้นซ์ที่เหลือพากันรุมหยิกแก้มฉันอย่างมันมือเป็นการลงโทษขั้นเบื้องต้น

"โอ๊ยยย! พอๆๆ พอได้แล้ว! ฉันเจ็บนะ! -)O(-!!"

"เธอต้องตายเท่านั้นถึงจะสาแก่ใจพวกฉัน"

"T_T/ ไม่มีอย่างอื่นนอกเหนือจากตายแล้วเรอะ"

"ถ้าจะให้อิกกิมาเล่นละครเป็นแฟนกับยูซึรุจัง...หมอนั่นคงไม่เอาด้วยหรอก" พี่ซาซาเมะ (คนเดียวในกลุ่มพริ้นซ์ที่ฉันเรียกพี่ได้อย่างเต็มปาก) ผู้เป็นสุภาพบุรุษและใจดีที่สุดในหมู่พริ้นซ์เอ่ยเป็นเชิงวิเคราะห์ "เพราะปกติมันไม่ค่อยสนใจอยู่แล้วว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับโลกใบนี้ อีกอย่างต่อให้ต้องย้ายไปอยู่กับครอบครัวที่ต่างประเทศ มันก็คงไม่แคร์เท่าไหร่"

"ใช่ ที่แกพูดมาก็ถูก"

พี่โซพยักหน้าอย่างเห็นด้วยก่อนจะตวัดสายตาคมกริบดุจเพชฌฆาตมาทางฉัน...ทำเอาฉันสังหรณ์วาบเลยทีเดียว =_=;;;

"ยูซึ! แกไป 'ตามจีบ' อิกกิมาเป็นแฟนเดี๋ยวนี้"

O_O!!!

ฉันถึงกับเหลือกตากว้างเมื่อได้ยินประโยคสุดแสนระคายหูนั่นจากพี่โซ

=()=!!

คนอื่นๆ เองก็หันไปอ้าปากค้างใส่ไอเดียแสนบรรเจิดนั่นเช่นกัน

อี๋! จะให้ฉันไปตามจีบคนอย่างอีตาปีศาจเยตินั่นเนี่ยนะ!

"พี่โซ รู้ตัวป่ะว่ากำลังพ่นอะไรออกมา!"

"แกน่ะเอาแต่คบเพื่อนผู้ชายแถมยังอยู่ชมรมเบสบอลของโรงเรียนอีกต่างหาก สาวๆ ถึงได้พากันเข้าใจผิดคิดว่าเป็นเลสเบี้ยนก็เลยดาหน้าเข้ามาสารภาพรักไม่เว้นแต่ละวัน..." พี่โซใช้มือดันหน้าผากฉันอย่างแรงจนหัวแทบกระเด็นออกจากบ่า (พวกเราไม่ใช่คู่พี่น้องที่หวานแหววอะไรกันมาตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้ว พี่โซบอกว่ามันเป็นวิธีการแสดงความรักในแบบของเขาน่ะ =_=; สรุปคือชีวิตฉันมันเกิดมาเพื่อเป็นเบี้ยล่างให้คนอื่นจริงๆ นั่นแหละ T_T ทั้งแม่ ทั้งพี่ชาย) "ดูสิ ผมสลวยสีแชมเปญ ดวงตาคมหวาน ส่วนสูงร้อยเจ็ดสิบห้าเซนติเมตรแต่ก็ดูไม่เก้งก้าง หุ่นดีเลิศไร้ไขมันส่วนเกิน ...ถึงแม้ตรงหน้าอกจะไม่ค่อยเจริญวัยตามอายุก็เหอะ..."

"แล้วไง? ไอ้ของแบบนั้นฉันไม่เห็นว่ามันจะมีประโยชน์ตรงไหน ถ้าเป็นไปได้ก็อยากจะเฉือนที่มีอยู่ทิ้งออกไปด้วยซ้ำจะได้เล่นเบสบอลได้คล่องตัวขึ้นหน่อย"

"..."

"..."

"ฉันว่าคงสิ้นหวังแล้วว่ะโซยะ" ฮิโรโตะ ผู้เป็นเจ้าของฉายา 'ศัตรูตัวฉกาจของผู้หญิง' ตบบ่าพี่โซเป็นเชิงให้กำลังใจสองสามที ก่อนจะพูดต่อ "ทำใจเหอะ...แม่นี่ไม่เหลือความเป็นกุลสตรีอยู่ในตัวอีกแล้วล่ะ"

"จริงของแก"

"จริงอะไรของนายวะ! ฉันเป็นผู้หญิงนะ!" ฉันพยายามแย้ง...คงเพราะฉันมักจะโดนแม่เปิดประเด็นเรื่องนี้ใส่อยู่บ่อยๆ มันเลยฝังรากลงไปในจิตใต้สำนึกจนทำให้อดฉุนไม่ได้เวลามีใครพูดเรื่องทำนองว่าฉันไม่ใช่ผู้หญิงให้ได้ยิน

(-_-) <<< พี่โซ

(=_=) <<< พี่ซาซาเมะ

(-*-) <<< ฮิโรโตะ

(=.=) <<< โย

(_ _) <<< และจิโตเสะ

...ทุกคนจ้องหน้าฉันนิ่งด้วยสายตาระอาอย่างเห็นได้ชัด =_=+

"จิ๊! พวกนายนี่มันจริงๆ เลย..." ฉันสบถกับตัวเองอย่างหัวเสียก่อนจะเตรียมถลกเสื้อไหมพรมขึ้น นั่นทำให้พี่โซเข้ามาล็อกแขนไว้แทบไม่ทันเลยทีเดียว!

ขวับ!

"เฮ้ยๆๆ ทำบ้าอะไรวะยูซึ!"

"แก้ผ้า"

"ต่อหน้าผู้ชายทั้งฝูงเนี่ยนะ! =()= ช่วยเตือนสติฉันให้ทีเถอะว่าแกเป็นน้องสาวที่คลานตามฉันออกมาจริงๆ ถ้าใช่ฉันจะได้ลาออกจากการเป็นพี่ชายแกเดี๋ยวนี้ซะเลย!"

"อะไรนักหนาวะ -*-" ฉันขยี้ผมตัวเองอย่างหัวเสีย "ก็ฉันเห็นพวกนายข้องใจกันนักก็เลยจะแก้ให้ดูกันจะจะเลยนี่ไง"

"อย่ามาตีหน้าเฉยพูดเหมือนเป็นเรื่องปกตินะโว้ย!"

"ชิ น่ารำคาญเป็นบ้า" ว่าแล้วฉันก็สลัดตัวหลุดออกจากการเกาะกุมของพี่ชายตัวเองแล้วเดินไปนั่งข้างๆ อีตาจิโตเสะที่นอนแผ่อยู่ที่โซฟายาว

พี่โซเหล่ตามองตามมาติดๆ ก่อนจะพูดต่อ...

"แกนี่มันเหลือเกินจริงๆ -*- ไอ้ความสวยน่ารักที่ได้มาตั้งแต่กำเนิดน่ะหัดใช้ให้มันเกิดประโยชน์ซะบ้างเถอะ understand?"

"ด้วยการให้ฉันไปตามจีบอีตาซาโอโตเมะเนี่ยนะ!"

"เออ"

ใช้อะไรคิดวะถึงนึกเรื่องพรรค์นั้นออกมาได้ TOT-3

"อย่ามาตัดสินใจอะไรเองได้มะ! ฉันไม่ยอมเป็นเบี้ยล่างให้นายกับแม่ไปตลอดชีวิตหรอกนะโซยะ!"

"สำรอกอะไรออกมาน่ะ รู้ตัวบ้างป่ะ"

"ก็นายบังคับให้ฉันทำเรื่องไม่เข้าท่าก่อนทำไมล่ะ ☹"

"แล้วแกมีทางเลือกอื่นรึไงหาาา!!!"

พี่โซตวาดเสียงสูงจนกระจกหน้าต่างแทบจะร้าวไปตามๆ กัน YOY ป่าเถื่อนที่สุด!

"อย่าลืมนะว่าเรื่องนี้...แก-เป็น-คน-ผิด!!!"

"ก็บอกแล้วไงว่าฉันจะบอกแม่ว่าฉันโกหกแม่เรื่องอีตาซาโอโตเมะแล้วก็จะยอมหมั้นกับผู้ชายที่แม่จัดหามาให้...ก็แค่การหมั้นบังหน้าเท่านั้นเอง แล้วค่อยถอนหมั้นทีหลังก็ยังทัน"

"อย่ามาตลก!!!" พี่โซกำลังทำท่าราวกับจะกระทืบฉันให้จมลงไปในอีกมิติยังไงยังงั้น T^T ไม่อยากเชื่อเลยว่าเราสองคนจะเกิดมาจากท้องแม่คนเดียวกัน ไม่ทราบว่ามีพี่ชายบ้านไหนเขาส่งเสริมให้น้องสาวตัวเองไปตามจีบผู้ชายเหมือนอย่างไอ้หมอนี่บ้าง

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง...ชายคนนั้นคือ 'ซาโอโตเมะ อิกกิ' -_-!!!

"คิดว่าพวกฉันจะยอมให้เธอหนีไปหมั้นง่ายๆ งั้นเรอะ" อีตาโยที่กำลังยืนกอดอกพิงกำแพงเลิกคิ้วใส่ฉันอย่างกวนประสาท "หึ! ถ้าฉันถูกแม่ฆ่าตายด้วยเรื่องผลสอบ ฉันจะตามล้างผลาญเธอไปตลอดชาติเลยคอยดู!"

"ใช่ เธอต้องรับผิดชอบ"

"เพราะเธอคนเดียว"

"ถ้าทำไม่ได้ก็หายตัวไปจากโลกนี้ซะ!"

ขบวนการซ้ำเติมร่วมมือกันโจมตีใส่ฉันไม่ยั้งจนฉันทนฟังไม่ได้ และต้องยกมือขึ้นมาอุดหูด้วยความทรมานใจอย่างแสนสาหัส

"/(TT^TT)\!!"

ทำไมฉันจะไม่รู้ล่ะว่าตัวเองเป็นคนผิด แต่สาบานเลยก็ได้ว่าถ้าฉันรู้จักอีตาปีศาจเยตินั่นมาก่อน ฉันจะไม่มีวันเอาชื่อเขามาแอบอ้างอย่างเด็ดขาด ต่อให้ขู่กรรโชกก็เถอะ! ☹

และอีกอย่าง...

"อีตานั่นน่ะเกลียดขี้หน้าฉันแค่ไหนพวกนายก็รู้ แล้วจะให้ฉันไปตามจีบเขาน่ะเหรอ...เหอะ ฉันเอาหัวเป็นประกันได้เลยว่าไม่มีทางสำเร็จ"

"สวิตช์ออนนนนนน!!!"

โป๊ก!!

"โอ๊ย! ฉันเจ็บนะโว้ย!" ฉันลูบกบาลตัวเองป้อยๆ "เขกมาได้ มือตัวเองใช่จะเบาๆ!"

"ฉันแค่กระตุ้นรอยหยักในสมองแกต่างหากล่ะยัยมึน! จะได้สำเหนียก

ตัวเองไว้บ้างว่าไม่ได้อยู่ในฐานะที่จะมีปากมีเสียงกับใครทั้งนั้น!" พี่โซยื่นมือมาดึงแก้มฉันเป็นการลงโทษ คาดว่าถ้าเขาหักคอฉันแล้วไม่ติดคุกเขาคงจะทำไปแล้วโดยไม่ลังเลสักนิด T^T "ฟังให้ดีนะยูซึ -_-+ ถ้าแกบังอาจตัดช่องน้อยแต่พอตัวด้วยการหนีกลับไปหมั้นกับผู้ชายที่แม่หาไว้ให้ล่ะก็..."

กร๊อบ!~

เสียงหักกระดูกนิ้วมือกับแววตาอาฆาตนั่นทำเอาฉันถึงกับน้ำตาเล็ด

"ข้ามศพฉันไปให้ได้ก่อนเถอะ -_-+"

"...!"

"เข้าใจแล้วนะน้องรัก ❤"

"อึก...!!!"

TOT

แดดิ้นนนนนน~~~

"หรือว่ายูซึรุจัง...ไม่กล้า?"

"!!!"

ขวับ!

ฉันหันขวับไปจ้องใบหน้าแสนดีของพี่ซาซาเมะทันทีที่ได้ยินพร้อมกับหรี่ตาลงด้วยความไม่พอใจ ทำไมน่ะเหรอ...เพราะไอ้คำว่า 'ไม่กล้า' มันไม่เคยมีอยู่ในพจนานุกรมของฉันมาตั้งแต่ไหนแต่ไรแล้วยังไงล่ะ! -_-+ ถึงแม้จะรู้ว่าเขาแค่จะเล่นจิตวิทยากับฉัน แต่มันก็ยังอดไม่ได้ที่จะรู้สึกเหมือนโดนดูถูกอยู่ดี

พี่ซาซาเมะคลี่ยิ้มอ่อนโยน (ซึ่งไม่รู้ว่าเสแสร้งหรือจริงใจ =*=) ก่อนจะถามย้ำขึ้นอีกครั้ง

"ว่าไงจ๊ะ ^^"

"คิดจะเล่นจิตวิทยาใส่ฉันงั้นเหรอ -_-+"

"เปล่านี่ครับ"

"ไม่ต้องมาปฏิเสธ ก็เห็นๆ กันอยู่ว่าพี่พยายามจะยั่วให้ฉันโมโห"

"พี่จะทำงั้นกับยูซึรุจังทำไมล่ะ ☺ ถึงยังไงเธอก็เอาชนะใจคนอย่างเจ้าอิกกิไม่ได้อยู่แล้วนี่นา"

'ใครบอกว่าฉันเอาชนะไม่ได้วะ! ยังไงซะไอ้บ้านั่นมันก็คนเหมือนกันแหละน่า! มันจะมีอะไรน่ากลัวนักหนากับอีแค่ผู้ชายคนเดียว! ถุย!'

ทั้งหมดนั่นตะโกนอยู่คนเดียวในใจหมดเลย *-_-* ฉันกำลังพร่ำบอกตัวเองว่าอย่าไปตกหลุมพรางพี่ซาซาเมะเด็ดขาด เพราะเขาก็แค่พยายามยั่วฉันเท่านั้นเอง

ทว่าพอฉันกำลังจะเปิดปากพูดอะไรสวนกลับไปบ้างเท่านั้น...!!

"อย่างยัยยูซึ...มีเหรอจะกล้า" พี่โซพูดแทรกขึ้นมาอย่างชิลๆ "พี่ชายอย่างฉันย่อมรู้จักน้องสาวตัวเองดี"

จึก!

"นึกว่าน้องสาวของไอ้โซยะจะเก่งกว่านี้ซะอีก" ตามด้วยอีตาโยที่พูดจบก็เลิกสนใจฉันไปเลย

จึก!

"ใครบอก ยูซึรุจังเก่งออกนะ..." จิโตเสะ

"☺ หมายถึงเรื่องที่ไม่น่าจะเก่งน่ะเหรอ คึๆๆ" อีตาอสรพิษฮิโรโตะ

จึก!

"อ๊ะ! อาจจะไม่ใช่เพราะกลัวจะสู้ไม่ได้ แต่...กลัว 'หลงรัก' เจ้าอิกกิต่างหาก" และปิดท้ายด้วยพี่ซาซาเมะอีกครั้ง!

กร๊าซซซซซซซซซ!!!!!!

"FFFFFFFFFUUUUUUUUU-!!!" เส้นสติของฉันขาดสะบั้นก่อนที่ฉันจะระเบิดขึ้นมากลางวงสนทนาแล้วล้มโต๊ะรับแขกตรงหน้าด้วยความหงุดหงิด MAX!!

โครม!!

"รีบๆ ไปตายกันให้หมดเลยไป๊~!!!"

"...!!!"

และนั่นก็ทำให้ทุกคนถึงกับวงแตกเลยทีเดียว! =()=!!

2
ซาโอโตเมะ อิกกิ

ประวัติย่อของ
'The 1st Prince Of Akabara High School'
(รวบรวมข้อมูลโดย 'อาคิงาว่า ยูซึรุ')

ชื่อ : ซาโอโตเมะ อิกกิ
ส่วนสูง : 184 เซนติเมตร
น้ำหนัก : 69 กิโลกรัม
วันเกิด : ไม่รู้ -_-
การศึกษา : โรงเรียนมัธยมปลายอากาบาระ ปี 2 ห้อง A
อาหารจานโปรด : หมา แมว เก้ง กวาง (มั่วเอา *-_-* เพราะไม่ว่าจะทำอะไรให้กินก็บ่นตลอด น่ารำคาญญญญญ)
งานอดิเรก : สร้างมิติใหม่อยู่คนเดียว
สัตว์ที่ชอบ : สุนัขในปาก ☹
ฉายาต่างๆ : Cool Prince, เจ้าชายเทพบุตร, คุณชาย, ปีศาจเยติ, ไอ้จองหอง, ไอ้มารปากเสีย, ไอ้...ไอ้...ไอ้คนเหนือคน!!
E-mail : ฮู้ว์ เล่นคอมฯ เป็นป่ะเหอะ -_-
เบอร์โทรฯ : เขาบอกว่าห้ามให้ใครต่อ ทำอย่างกับเราอยากได้ตายล่ะ!
อื่นๆ : อ่านข้างล่าง มันเยอะมากกกกกกกกก

- คุณชายซาโอโตเมะเป็นที่ชื่นชอบของสาวๆ กว่าค่อนโรงเรียนมัธยมปลายอากาบาระและหญิงสาวในละแวกใกล้เคียงอีกมากมาย

- ผู้ชายกว่าค่อนโรงเรียนมัธยมปลายอากาบาระต่างลงความเห็นกันว่าคุณชายซาโอโตเมะเปรียบเสมือน 'พระเจ้า' เพราะเขาคือผู้ชายที่เพอร์เฟ็กต์ที่สุดในโรงเรียน -_-* (ทำเอาฉันอยากจะสำรอกขึ้นมาทันที -TT-)

- ในช่วงพักกลางวันนักเรียนทุกคนจะต้องแย่งกันซื้อขนมปังยากิโซบะที่ร้านขายอาหารของโรงเรียนซึ่งเป็นของโปรดของทุกคน แต่คุณชายซาโอโตเมะไม่จำเป็นต้องไปแย่งอาหารกับใคร เพราะเมื่อถึงพักเที่ยงปุ๊บก็จะมีคนเอาอาหารมาเซ่นปั๊บ -_-

- คุณชายซาโอโตเมะไม่ต้องอ่านหนังสือก็สามารถคว้าเอาร้อยคะแนนเต็มมาได้อย่างสบายๆ สันนิษฐานว่าอาจเป็นเพราะเขาต้มหนังสือเรียนกินแทนข้าวก่อนสอบ!

- คุณชายซาโอโตเมะมีดวงดาวเป็นบริวารอยู่สิบสองดวง หนึ่งในนั้นก็คือ 'โลก' <<< ใส่ร้ายอย่างเห็นได้ชัด =_=

- คุณชายซาโอโตเมะมีทักษะการจำที่โคตะระสุดยอดมากๆ เพราะเขาสามารถจำทุกเรื่องราวได้อย่างแม่นยำไม่มีวันลืม

- และอีกมากมายที่ไม่สามารถกล่าวได้หมดในหน้ากระดาษเดียว แต่ทั้งหมดนั้นเกิดขึ้นได้เพราะเขาเป็น...บร๊ะเจ้าาา!!! (บร๊ะเจ้า = ขั้นกว่าของ 'พระเจ้า' -O-)

หมายเหตุ : ข้อความข้างต้นอาจมีการใส่สีตีไข่เพราะความรู้สึกหมั่นไส้ส่วนตัวของผู้เขียน...จึงเรียนมาเพื่อทราบ

Saotome Show : ตัวอย่างพฤติกรรม 'เกรียน' ของ 'ซาโอโตเมะ อิกกิ'

ย้อนกลับไปประมาณสามอาทิตย์ก่อน...

On New Year Eve's Day @ Sweet Plus Mansion

ฮี้ยยย! ☹ ทั้งๆ ที่เป็นวันสิ้นปีแท้ๆ แต่เด็กวัยสะรุ่นอย่างฉันกลับต้องมานั่งท่องหนังสือเตรียมสอบซ่อมครั้งที่สาม เนื่องจากถูกทางโรงเรียนเตือนมาว่าถ้าหากยังสอบตกซ้ำๆ ซากๆ อย่างนี้อีก (หกวิชารวด) คราวนี้ฉันจะได้รับเกียรติในการเรียนซ้ำชั้นอย่างสมใจอยาก แล้วก็จะถูกไล่ออกจากชมรมเบสบอลอันเป็นที่รักอีกด้วย!

โอยยย ฉันอยากจะเฉาตายตรงนี้ให้รู้แล้วรู้รอดไปเลยจริงจริ๊ง~ ป่านนี้พวกสหายของฉันคงกำลังเฮฮาปาจิงโกะ แล้วก็กำลังเตรียม

เคาต์ดาวน์ปีใหม่กันอยู่ที่โรงเรียนอย่างแน่นอน (ชมรมของฉันมักจะจัดงานฉลองคริสต์มาสและปีใหม่ทุกปีที่ห้องชมรมเพื่อจะได้ฝึกซ้อมเบสบอลไปด้วยน่ะ)

โดยปราศจากพิตเชอร์* อย่างฉันที่เป็นผู้หญิงเพียงคนเดียวในทีม...

...

=_=

กร๊าซซซซซซซซซ!!!

เบื่อ! อิจฉา! ทำไมชีวิตฉันมันรันทดอย่างนี้เนี่ย! ☹

โซซัด~ โซเซ~

ฉันกึ่งคลานกึ่งเดินไปทั่วแมนชั่นพลางหอบหนังสือเรียนไปด้วย ที่เป็นอย่างนี้ก็เพราะฉันไม่สามารถทำความเข้าใจกับตำราทั้งหมดได้ด้วยตัวเอง เลยคิดว่าน่าจะหาตัวช่วยสักหน่อยดีกว่า แต่วันหยุดแถมอากาศเย็นสบายแบบนี้ใครมันจะโง่มานั่งๆ นอนๆ อยู่ในแมนชั่นกันล่ะ นอกจากยัยบ้าอย่างฉันคนนี้ TT()TT#!!

จริงสิ! ฉันไปขอให้พี่โซช่วยดีกว่า หมอนั่นไม่ได้บอกไว้ล่วงหน้านี่นาว่ามีโปรแกรมจะออกไปข้างนอกวันนี้ บางทีหมอนั่นอาจจะช่วยอะไรฉันได้บ้างเพราะเขาเองก็ถือว่าเป็นคนที่หัวดีมากคนหนึ่งเลยทีเดียว แล้วถ้าฉันติวหนังสือเสร็จไวก็อาจจะออกไปหวดลูกเบสบอลกับพวกเพื่อนๆ ทันสักสองสามเกมก็เป็นได้! (*O*)o!!

แต่พอมาถึงหน้าห้องของพี่ชายบังเกิดเกล้า ก็ต้องชะงักกับโน้ตที่แปะอยู่บนประตู...

'กราบเรียนน้องสาวที่เคารพรักสุดดวงใจ :p
เนื่องจากวันนี้เป็นวันสุดท้ายของปี
พี่ชายคนนี้จึงเห็นสมควรว่าการนอนอยู่ในบ้านเฉยๆ เป็นเรื่องต้องห้าม
ขอให้ยูชีของพี่ท่องตำราให้สนุกและ Happy New Year ล่วงหน้า
☺

* พิตเชอร์ (Pitcher) ตำแหน่งผู้ขว้างลูกในการเล่นเบสบอลหรือซอฟต์บอล

ทำไมสาวๆ ที่โรงเรียนต้องมาคอยสารภาพรักกับฉันไม่เว้นแต่ละวันด้วยก็ไม่รู้
บอกแล้วไงว่า 'อาคิงาว่า ยูซึรุ' เป็นผู้หญิงแท้ร้อยเปอร์เซ็นต์นะ T^T
แม้ว่าจะดูเท่เกินใครเพราะเป็นหญิงเดียวในทีมเบสบอลของโรงเรียน
แถมรูปร่างหน้าตาก็ดูดีกว่าผู้ชายแท้บางคนซะอีก โอ๊ะๆๆ ^O^
แต่ฉันจะมาหัวเราะอยู่ทำไมเนี่ย ก็เพราะไอ้เรื่องนี้ไม่ใช่เหรอ
ที่ทำให้แม่พยายามจะพาฉันไปดูตัวเพื่อกันไม่ให้ฉันเป็นเลสเบี้ยนนะ กรี๊ด!
เรื่องอะไรฉันต้องไปทำอะไรไร้สาระพรรค์นั้นด้วยเล่า
และด้วยความรู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดีจึงทำให้ฉันโพล่งออกไปว่ามีแฟนอยู่แล้ว
และฉันก็จะย้ายไปอยู่กับแฟนที่ Sweet Plus Mansion ซึ่งเป็นกิจการของที่บ้านด้วย
นั่นทำให้แม่คิดว่าฉันต้องคบอยู่กับ 'ซาโอโตเมะ อิกกิ' แน่ๆ
ก็เลยรีบไพเขียวแต่โดยดี ฮุฮิ ฉันรอดแล้วๆ ไม่ต้องถูกคลุมถุงชน เย้~ >O<
เอ๊ะ! ว่าแต่หมอนั่นเป็นใครอะ เห็นชื่อคุ้นๆ ฉันก็เออออส่งเดชไปแล้วเนี่ย แง้~

Jamsai Love Series
ISBN 978-616-06-0631-3
9 786160 606313
ราคา 139 บาท